

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо впорядкування питань, пов'язаних із військовополоненими
в особливий період

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 11 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3–4, ст. 21):

1) частину четверту доповнити другим реченням такого змісту: "У разі необхідності в межах однієї виправної колонії можуть створюватися сектори з різними рівнями безпеки";

2) частину шосту викласти в такій редакції:

"6. У виправних колоніях можуть створюватися сектори для тримання осіб, узятих під варту, за умови забезпечення ізоляції від засуджених, які тримаються у цій установі";

3) після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

"7. Під час дії воєнного стану в Україні у зв'язку з неможливістю доставлення військовополонених безпосередньо до табору для тримання військовополонених, з метою забезпечення їхнього життя та здоров'я такі особи можуть тимчасово перебувати в дільницях для тримання військовополонених, утворених у виправних колоніях мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання, середнього та максимального рівнів безпеки.

Військовополонені, які перебувають у дільницях для тримання військовополонених, переміщуються до табору для тримання військовополонених, як тільки таке безпечне переміщення стане практично можливим".

У зв'язку з цим частини сьому і восьму вважати відповідно частинами восьмою і дев'ятою.

2. Статтю 4 Закону України "Про попереднє ув'язнення" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360 із наступними змінами) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"Під час дії воєнного стану в Україні у зв'язку з неможливістю доставлення військовополонених безпосередньо до табору для тримання військовополонених, з метою забезпечення їхнього життя та здоров'я такі особи можуть тимчасово перебувати у дільницях для тримання військовополонених, утворених у слідчих ізоляторах Державної кримінально-виконавчої служби України.

Військовополонені, які перебувають у таких дільницях, переміщуються до табору для тримання військовополонених, як тільки таке безпечне переміщення стане практично можливим".

3. Частину четверту статті 1 Закону України "Про Збройні Сили України" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 410; 2016 р., № 33, ст. 564; 2019 р., № 46, ст. 301) після слів "надзвичайного стану" доповнити словами "здійснення заходів щодо поводження з військовополоненими в особливий період".

4. У Законі України "Про оборону України" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420 із наступними змінами):

1) у статті 9:

абзац вісімнадцятий замінити трьома новими абзацами такого змісту:

"установлює порядок здійснення заходів щодо поводження з військовополоненими в особливий період відповідно до норм міжнародного права;

установлює порядок тримання військовополонених в особливий період відповідно до норм міжнародного права;

визначає за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань тимчасово окупованих територій України, а також прилеглих до них територій, державне підприємство, на яке покладаються функції Національного інформаційного бюро відповідно до статті 122 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року, для збирання та аналізу інформації про військовополонених, ведення централізованого обліку військовополонених, збирання та передачі особистих цінних речей військовополонених, обміну інформацією про військовополонених з органами державної влади, Міжнародним комітетом Червоного Хреста, а також Центральним агентством (у разі його створення)".

У зв'язку з цим абзац дев'ятнадцятий вважати абзацом двадцять першим;

доповнити абзацом двадцять другим такого змісту:

"Для цілей цього Закону під військовополоненими розуміються особи, які мають право на цей статус відповідно до статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року та статті 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року";

2) статтю 13 доповнити частинами третьою – шостою такого змісту:

"Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань тимчасово окупованих територій України, а також прилеглих до них територій, в особливий період забезпечує координацію діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, інших державних органів з питань організації роботи з військовополоненими; вносить на розгляд Кабінету Міністрів України пропозицію щодо державного підприємства, на яке покладаються функції Національного інформаційного бюро, забезпечує функціонування зазначеного бюро та його взаємодію з державними органами, Міжнародним комітетом Червоного Хреста, контролює діяльність Національного інформаційного бюро.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин, в особливий період забезпечує організацію зовнішніх зв'язків з державами та міжнародними організаціями щодо утримання та повернення військовополонених.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері транспорту та надання послуг поштового зв'язку, здійснює координацію заходів з перевезення військовополонених (без використання автомобільного транспорту) в особливий період, а також забезпечення безоплатного надання їм послуг поштового зв'язку.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань утримання військовополонених, утворює табори для тримання військовополонених";

3) статтю 16 доповнити частиною третьою такого змісту:

"Суб'єкт господарювання, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері транспорту, в особливий період забезпечує перевезення військовополонених залізничним транспортом".

5. Абзац третій частини другої статті 3 Закону України "Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 32, ст. 225) замінити двома новими абзацами такого змісту:

"організації збору, супроводження та охорони військовополонених з місць (місцевостей), де вони утримуються після взяття їх в полон, до таборів для тримання військовополонених або дільниць для тримання військовополонених;

поводження з військовополоненими в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

У зв'язку з цим абзаци четвертий – сьомий вважати відповідно абзацами п'ятим – восьмим.

6. Статтю 12 Закону України "Про Державну кримінально-виконавчу службу України" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 30, ст. 409) доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Під час дії воєнного стану в Україні воєнізовані формування можуть брати участь у відсічі збройної агресії проти України та охороні органів виконання покарань.

Спільно із Збройними Силами України, органами військового управління, з'єднаннями та іншими підпорядкованими складовими сил оборони держави воєнізовані формування можуть брати участь в охороні та переміщенні військовополонених, захоплених внаслідок ведення воєнних (бойових) дій у зв'язку з відсіччю збройної агресії проти України".

7. Закон України "Про правовий режим воєнного стану" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 28, ст. 250 із наступними змінами) доповнити статтею 15¹ такого змісту:

"Стаття 15¹. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань утримання військовополонених

1. Під час дії воєнного стану в Україні центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань утримання військовополонених, утворює табори для тримання військовополонених.

2. Положення про табори для тримання військовополонених затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань утримання військовополонених.

3. Тримання військовополонених у таборах для тримання військовополонених та дільницях для тримання військовополонених здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, з дотриманням міжнародних зобов'язань України, зокрема у сфері міжнародного гуманітарного права, і вимог законодавства України".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити розроблення та прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ
24 березня 2022 року
№ 2158-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ